

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **H. D.**
st. přísl. T. r.
t.č. pobytem X

zast. advokátkou Mgr. Martinou Šamlotovou
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2023, č. j. OAM-687/ZA-ZA11-K09-2023,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2023, č. j. OAM-687/ZA-ZA11-K09-2023 („napadené rozhodnutí“) žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění ke dni vydání napadeného rozhodnutí

(„zákon o azylu“). Žalobce proti napadenému rozhodnutí podal žalobu, neboť jej považuje za nezákonné.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce v České republice požádal o mezinárodní ochranu dne 24. 5. 2023. K žádosti sdělil dne 30. 5. 2023, že je K., ve vlasti žil v oblasti M., D., ve vesnici K. Je zdravý, jeho náboženským přesvědčením je islám. Byl sympatizantem strany HDP. Z Turecka vycestoval někdy v období od 20. 5. 2023 do 23. 5. 2023. Do ČR cestoval nelegálně kamionem, za úplatu. O mezinárodní ochranu požádal z důvodu rasismu, kvůli tomu, že je K. Měl také finanční potíže, jako K. si nemohl najít práci.
3. Při pohovoru k žádosti dne 30. 5. 2023 žalobce sdělil, že ve vlasti většinou dělal brigádní práce. Věnoval se farmaření, jednu dobu pracoval i v hotelu. V létě roku 2022 byl kvůli práci v Izmiru. Turecko opustil, protože je K. Běžní občané na něj pohlížejí jako na člověka druhé kategorie. Když mluvil na ulici kurdsy, stále slyšel nadávky, sprostá slova typu „*tady si v Turecku, nemluví kurdsy, tady se mluví turecky*“. Neměl problémy s policií, nebyl zadržen ani vyslýchán. Policií byl asi 6x nebo 7x ústně upozorněn, aby nemluvil kurdsy. Nenašel si běžnou práci, musel se živit farmářstvím a pokud si práci našel, tak nakrátko a za málo peněz, vždy se jednalo o těžkou práci. Na dotaz, zda by se mohl přestěhovat a najít si práci jinde, sdělil, že z občanského průkazu lze vyčíst že je z východu, tedy že je K. Se stejnými problémy by se potýkal i jinde v Turecku. Když měl práci v Izmiru, vyhodili ho, když se o jeho pozici začal zajímat někdo jiný, kdo nebyl K. Rodině žalobce se v Turecku po materiální stránce nedaří moc dobře. Žalobce byl pouze voličem strany HDP. Jednou před třemi lety se účastnil nějakého pochodu na ulici. Nedošlo přitom k žádnému konfliktu. V případě svého návratu do Turecka se žalobce nejvíce bojí rasismu a jeho stupňování. Bojí se, že by mohlo dojít např. k nějakému fyzickému útoku.
4. Při posouzení žádosti žalobce vycházel žalovaný z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. V napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné učinit závěr o tom, že v Turecku vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Žalobce nebyl členem žádné politické strany a nikdy v tomto směru neměl problémy s tureckými státními orgány. Účastnil se sice pochodu na podporu strany HDP, jejímž byl voličem, nečelil však kvůli tomu však žádným potížím. Rovněž žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, nebo že by mu takové pronásledování hrozilo v případě jeho návratu do vlasti. Žalobce netvrdil existenci obav z pronásledování. Uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá z důvodu diskriminace Kurdů. Proto se žalovaný zabýval tím, zda má žalobce ve své vlasti odůvodněný strach z pronásledování pro svoji k. národnost, neboť žalobce uváděl, že se kvůli používání kurdštiny setkal s nadávkami ze strany většinové společnosti a měl potíže s nalezením zaměstnání.
5. Žalovaný konstatoval, že rovnoprávnost všech občanů deklaruje turecká ústava. Na pracovním trhu sice může docházet k diskriminaci Kurdů, přičemž prokázání motivu diskriminujících osob může být problematické. Na druhé straně, osoby s částečně nebo zcela kurdským původem jsou v Turecku hojně zastoupeny mezi podnikateli, úředníky, známými umělci či sportovci, rovněž mezi politiky či v turecké armádě, a to i na vysokých postech. V turecké společnosti není možné indikovat kurdskou identitu na základě jména, vzhledu, původu z určité části země nebo jazykového projevu. Identifikační karta tento údaj

neobsahuje. V Turecku může docházet k diskriminaci osob pro jejich kurdský původ. Neznamená to však, že by každý projev diskriminace bylo možné hodnotit jako pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Mezinárodní ochrana slouží pouze k ochraně před takovými negativními společenskými jevy, které naplňují definici azylově relevantního pronásledování či hrozby vážné újmy. V případě žalobce žalovaný takové skutečnosti nenalezl. Žalovaný neshledal ani okolnosti, které by odůvodňovaly strach žalobce z pronásledování kvůli jeho kurdské národnosti do budoucna.

6. Žalovaný neshledal v případě žalobce žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení azylu dle § 14 zákona o azylu. Co se týká doplňkové ochrany, žalobce ve své vlasti neměl problémy, které by svědčily o závěru, že by mohl být po svém návratu do vlasti mučen nebo podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. a), b) nebo c) zákona o azylu.

III. Obsah žaloby

7. Žalobce je přesvědčen o svém nároku na poskytnutí mezinárodní ochrany. Žalovaný chybně posoudil jeho situaci a rozhodl nesprávně a nezákonně. Deficity napadeného rozhodnutí a irelevantnost některých jeho částí činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
8. Žalobce uvedl, že jako občan Turecké republiky a kurdské národnosti byl v Turecku opakovaně perzekuován a diskriminován pro svoji národnost. Nepomohlo mu ani přesídlení do jiné části Turecka. Kvůli své národnosti si nemohl najít práci a když si nějakou našel, dostal výpověď, jakmile se naskytla příležitost, aby žalobce nahradila osoba, která není kurdské národnosti. Jednání žalobce v České republice okamžitě směřovalo k požádání o mezinárodní ochranu, což svědčí o tom, že měl skutečné obavy z pronásledování. Je třeba akcentovat, že žalobce neobstruoval své ztotožnění, svůj doklad nezanechal účelově v Turecku. Tyto skutečnosti nasvědčují tomu, že se nejedná o účelovou žádost o mezinárodní ochranu.
9. Žalobce je k. národnosti a v zemi svého původu čelí pronásledování, diskriminaci, dehonestaci a výhrůzkám. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nemůže počítovat důvodné obavy z pronásledování. Použil sice spektrum pěti informačních zdrojů, nejaktuálnější z nich je datován k září roku 2022. Aktualita použitých podkladů je zcela nedostatečná a neadekvátní povaze napadeného rozhodnutí a jeho dopadu na žalobce. Přesto žalovaný staví najisto, že osoby kurdské národnosti čelí v Turecku jen zřídka bezpráví, pronásledování či skutečnému nebezpečí.
10. Žalobce proto odkazuje na zdroje, ze kterých vyplývá, že Kurdové v Turecku jsou systematicky utlačováni, diskriminováni a perzekuováni, a to napříč sociálními vrstvami. Článek Human Rights Watch ze dne 25. 4. 2023 popisuje důkladnou „čistku“ politicky „nepohodlných“ Kurdů před celostátními volbami ve formě zatýkání. Článek Washington Kurdish Institute ze dne 23. 3. 2023 popisuje útlak osob kurdské národnosti. Report o stavu dodržování lidských práv v Turecku vydaný Ministerstvem zahraničí USA ze dne 20. 3. 2023 na několika místech upozorňuje na porušování lidských práv Kurdů žijících v Turecku. Žalobce má zcela legitimní obavy z pronásledování kvůli své národnosti ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu.
11. Není pravdou, že by hrozba pronásledování musela být bezprostřední a zároveň že by muselo být vyloučeno, že nenastane. Žalobce odkázal na judikaturu zabývající se důkazním standardem přiměřené pravděpodobnosti. Žalobce je přesvědčen, že mu v případě návratu

do Turecka hrozí pronásledování s takovou pravděpodobností, která opodstatňuje udělení mezinárodní ochrany.

12. Žalobce se od dětství potýkal s diskriminací kvůli své národnosti jak ze strany policie, která mu vyhrožovala, že pokud bude hovořit kurdsky, tak z toho vyvodí důsledky, tak ze strany soukromých osob. Pro svoji kurdskou národnost žalobce opakovaně přišel o zaměstnání. Při obdržení výpovědi bylo žalobci jeho bývalým zaměstnavatelem nepokrytě sděleno, že výpověď dostal, protože je Kurd. Ústavní garanci zákazu diskriminace nelze považovat za dostatečnou. Článek ústavy je fiktivní, je v hrubém rozporu se skutečným stavem v Turecku. K diskriminaci, utlačování a ponižování Kurdů zde dochází na denním pořádku. Argumentace žalobce podložená společenským postavením vybraných Kurdů je zcela účelová a nereflexuje realitu ve většinové společnosti. Z uvedených důvodů navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Mezinárodní ochrana je výjimečným institutem, neslouží k ochraně před všemi negativními jevy, které se ve společnosti vyskytují. Důvody tvrzené žalobcem není možné podřadit pod důvody pro udělení mezinárodní ochrany.
14. Žalobce v žalobě odkazuje na některé zprávy, které mají podpořit jeho verzi o systematickém útlaču Kurdů. Žalovaný k první zprávě od Human Rights Watch ze dne 25. 4. 2023 s názvem „*Turkey: Pre-Election Crackdown on Kurds*“ uvádí, že tato se týká pouze politicky aktivních jedinců z řad žurnalistů, právníků a politiků. Žalobce do žádné z těchto skupin osob nepatří. Ani dvě další zprávy, na které žalobce obecně odkazuje, nepopisují nic, na základě čeho by mohla být žalobci udělena mezinárodní ochrana.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s.ř.s.“, ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu) a ve věci rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
16. Žaloba není důvodná.
17. Předně je nutno uvést, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, jak žalobce v žalobě obecně namítal. Je z něj zjevné, jakým způsobem a z jakých důvodů žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky pro žádnou z forem mezinárodní ochrany.
18. Těžištěm žalobní argumentace je tvrzený nedostatek skutkových zjištění ve vztahu k informacím o zemi původu žalobce. K tomu je nutno předeslat, že rozsah, v jakém je skutkový stav prostřednictvím informací o zemi původu zjišťován, vychází z tvrzení (důvodů) cizince jakožto žadatele o mezinárodní ochranu. Soud se proto nejprve zabýval tím, zda se žalovaný ve vztahu k osobě žalobce, resp. k jím uváděným důvodům, dostatečně zabýval situací v zemi původu žalobce.
19. K této námitce je nutno připomenout, že přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem, jsou jedním ze stěžejních podkladů pro vydání rozhodnutí žalovaného [§ 23 písm. c) zákona o azylu]. Tyto informace o zemi původu musejí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a (4) transparentní a dohledatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008–81, č. 1825/2009 Sb. NSS). Přitom platí, že odpovědnost za náležité zjištění reálií o zemi původu leží na státu, tedy primárně žalovaném [srov. např. rozsudky Nejvyššího správního

soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005–58 či ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017–36 a čl. 10 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany („procedurální směrnice“)].

20. Krajský soud má za to, že pro účely posouzení žádosti žalobce byl skutkový stav zjištěn dostatečně, tj. v souladu se shora uvedenými požadavky na získané informace o zemi původu žalobce. Žalovaný založil napadené rozhodnutí na následujících zprávách o zemi původu žalobce: 1) Informace OAMP, Turecko, ze dne 8. 7. 2022, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv; 2) Překlad informace Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), ze dne 14. 2. 2022, Profil země: Turecko; 3) Informace MZV ČR, Turecko, Turečtí občané kurdského původu, ze dne 30. 9. 2022, týkající se systému podpory při hledání zaměstnání, postavení tureckých občanů kurdského původu na pracovním trhu, jejich zastoupení mezi významnými osobnostmi, trendy migrace uvnitř Turecka či jejich zastoupení v důstojnickém sboru turecké armády; 4) Překlad Informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Turecko, červenec 2022, Přehled údajů o zemi; 5) Informace OAMP ze dne 3. 4. 2023, Turecko, Zemětřesení v Turecku, Oblast, dopady a pomoc.
21. Žalovaný tedy založil své rozhodnutí na množství zpráv o zemi původu žalobce, nejaktuálnější zpráva byla ze dne 3. 4. 2023, ve vztahu k žalobcem uváděným důvodům je pak nejrelevantnější zprávou informace uvedená ad 3), tj. informace týkající se postavení tureckých občanů kurdského původu. Námitka žalobce, že by se jednalo o nedostatečně aktuální zprávy o zemi původu žalobce, není důvodná. Žalobce netvrdil, že by v Turecku došlo od doby, k níž se vztahují informace shromážděné žalovaným, k nějaké významné změně okolností, pokud jde o situaci kurdské menšiny.
22. Žalobce v žalobě nenavrlh doplnění dokazování, pouze odkázal na tři informační zdroje o zemi původu z internetových zdrojů novějšího data. Informace, které mají odkazované zdroje obsahovat, však nenavědčují neaktuálnosti či nedostatečnosti informací získaných ve správním řízení. Článek Human Rights Watch ze dne 25. 4. 2023 hovoří o hromadném zatýkání kurdských novinářů, politiků, a právníků před celostátními volbami. Žalobce však do této skupiny osob nepatří. Článek Washington Kurdish Institute ze dne 23. 3. 2023 a report o stavu dodržování lidských práv v Turecku vydaný Ministerstvem zahraničí USA dne 20. 3. 2023 jsou zprávami zabývajícími se lidskoprávní problematikou i kurdským kontextem v Turecku. Žalobce neodkázal na konkrétní informace či zjištění, jež by svědčily o tom, že by jemu či osobám s obdobným příběhem (příslušníkům kurdské menšiny v Turecku) hrozilo pronásledování ve smyslu zákon o azylu (k pojmu „pronásledování“ viz níže).
23. Odkazované zdroje obsahují informace o problémech vybraných osob, např. novinářů či politicky angažovaných osob. Také hovoří např. o potlačování kurdského jazyka, či cenzuře ve vzdělávání a o dalších problémech, kterým Kurdové v Turecku čelí. Tyto informace však neobsahují nová zjištění. I z informací shromážděných žalovaným vyplývají obdobné informace. Mj. i to, že může docházet k diskriminaci Kurdů na pracovním trhu, zejména v soukromém sektoru (ostatně takovému jednání byl vystaven dle svých tvrzení i žalobce). Soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že by žalovaný nedostal své povinnosti shromáždit dostatečné množství aktuálních informací, z různých zdrojů, o zemi původu žalobce.
24. Dále bylo nutno se k námitce žalobce zabývat tím, zda žalovaný zjištěný skutkový stav správně vyhodnotil, pokud dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení se

cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z některého z azylově relevantních důvodů (mj. i z důvodu národnosti, resp. příslušnosti k etnické menšině) v zemi původu.

25. Žalobce namítá, že Kurdové v Turecku čelí pronásledování. Uvedené má být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany žalobci. Dle § 2 odst. 4 zákona o azylu se však pronásledováním rozumí „závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování“ [srov. čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (kvalifikační směrnice)]. Soud se však ztotožnil s hodnocením žalovaného (zejména s. 4 napadeného rozhodnutí), že žalobcem popsaná příkoří (diskriminace na pracovním trhu a s tím spojená nesnadná ekonomická situace, občasně slovní projevy rasové či národnostní nesnášenlivosti), která korespondují se zjištěními o zemi původu, intenzity pronásledování nedosahují. Z tvrzení žalobce ani z informací o zemi původu nelze ani podle soudu usuzovat s přiměřenou pravděpodobností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70) na to, že žalobce bude z důvodu své příslušnosti ke kurdské národnosti vystaven vážnému porušení lidských práv v důsledku jednání (fyzické či psychické násilí, diskriminační opatření ze strany státních orgánů, nepřiměřené či diskriminační trestání či trestní stíhání, odepření soudní ochrany atd.), která mohou intenzity pronásledování dosáhnout.
26. Jakkoli je na místě uznat, že situace kurdského obyvatelstva v Turecku není v mnoha ohledech ideální, a zejména v oblasti ochrany a dodržování základních lidských práv a svobod vykazuje nedostatky (to ostatně potvrzují i zprávy o zemi původu opatřené žalovaným), samotná kurdská příslušnost a s ní spjaté těžkosti, bez přistoupení dalších individuálních okolností, intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu ani vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona nedosahují. To ostatně potvrzuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 17. 1. 2019, č. j. 5 Azs 106/2018-30, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019-57, či ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020-35, či usnesení ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022-377, ze dne 14. 1. 2022, č. j. 2 Azs 240/2021-27, či ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022, a mnoho dalších rozhodnutí). Žalobce však (přestože deklaroval sympatie ke straně HDP), nikdy nebyl politicky či významněji občansky aktivní, ani v tomto ohledu nikdy nečelil žádným obtížím. Dosavadní způsob života žalobce (ač kurdské národnosti) tak neopodstatňuje důvodné obavy z toho, že by mohl být vystaven pronásledování ve smyslu zákona o azylu, resp. kvalifikační směrnice.
27. Jak vyhodnotil již žalovaný v napadeném rozhodnutí, skutečnost, že si žalobce kvůli své národnosti nemohl najít práci, resp. že byl kvůli své národnosti z práce propuštěn, nelze považovat za jednání, která by byla natolik závažná, že by je bylo možné podřadit pod definici pronásledování. Ostatně žalobce si i přes uváděné obtíže vždy dokázal práci najít a obstarat si tak prostředky na obživu. Tvrzení žalobce, že mu bylo vyhrožováno policií, zcela nekoresponduje s jeho tvrzeními ve správním řízení, kde uváděl, že byl policií na ulici několikrát ústně upozorněn, aby nemluvil kurdsky. Takový postup jednotlivých příslušníků policie, který mohl žalobce vnímat úkorně, rovněž intenzity pronásledování nedosahuje, a to ani ve spojení s dalšími prožitými, resp. možnými obtížemi, jimž by žalobce jako příslušník kurdské národnosti mohl být vystaven. Zjištění žalovaného, že v Turecku se v různých oblastech (politika, armáda, kultura atd.) mohou prosadit i občané Turecka, kteří mají kurdský původ, žalobce nezpochybnil. Kurdský původ tedy *a priori* nelze považovat za kritérium, které by mělo občana Turecka diskriminovat z uplatnění ve společnosti. A

zároveň jej *a priori* nevylučuje z možnosti případně využít vnitrostátní prostředky ochrany v situacích, kdy je vůči němu protiprávně zasahováno.

28. Soud z uvedených důvodů žalobním námitkám nepřisvědčil. Napadené rozhodnutí vyhodnotil jako dostatečně odůvodněné, odpovídající zjištěným skutkovým okolnostem a souladné s dosavadní ustálenou judikaturou. V případě žalobce nevyšly najevo takové okolnosti, které by následování dosavadní judikatury k žadatelům o mezinárodní ochranu v obdobném postavení (s obdobným příběhem) vylučovalo či zpochybňovalo. Skutečnosti uváděné žalobcem nemohly být důvodem, pro který by žalobce mohl při návratu do vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Ve vztahu k dalším formám mezinárodní ochrany žalobce žádné žalobní námitky nevznsl.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Žalobní námitky nejsou důvodné a nebyly shledány ani jiné důvody, pro které by měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. března 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně